

Γιάννης Παπαδάτος, Παιδικό βιβλίο και φιλιαναγνωσία: Θεωρητικές αναφορές και προσεγγίσεις-Δραστηριότητες, Πατάκης, Αθήνα 2009, σελ. 300

Ιούλιος 2010- ΤΕΥΧΟΣ 11

Γιάννης Παπαδάτος

Παιδικό βιβλίο και φιλιαναγνωσία: Θεωρητικές αναφορές και προσεγγίσεις-Δραστηριότητες

Πατάκης, Αθήνα 2009, σελ. 300

Η φιλιαναγνωσία είναι ένα ζήτημα που απασχολεί εκπαιδευτικούς, γονείς, πολιτεία και διάφορους άλλους φορείς. Η δημιουργία σχέσης μεταξύ παιδιού και βιβλίου και η περαιτέρω διατήρησή της είναι ένα θέμα που βρίσκεται πάντα στην επικαιρότητα. Προς την κατεύθυνση της προώθησής της φιλιαναγνωσίας έχουν πραγματοποιηθεί σεμινάρια, ημερίδες και έχουν εφαρμοσθεί προγράμματα σε σχολεία της χώρας μας(πρόσφατο παράδειγμα το βιβλίο-πρακτικά ημερίδας με τίτλο «Φιλιαναγνωσία και σχολείο» σε επιμέλεια Α. Κατσίκη- Γκίβαλου, Τζ. Καλογήρου,Α. Χαλκιαδάκη, Πατάκης, 2008).

Το βιβλίο του Γ. Παπαδάτου με τίτλο *Παιδικό βιβλίο και φιλιαναγνωσία: Θεωρητικές αναφορές και προσεγγίσεις-Δραστηριότητες*, έρχεται να ενισχύσει προς τον τομέα αυτό. Το βιβλίο αυτό γίνεται πιο ενδιαφέρον καθώς είναι γνωστή η μακρόχρονη δράση του Παπαδάτου για την προώθηση του βιβλίου με ποικίλους τρόπους μέσα από διάφορες ιδιότητες που είχε κατά την επαγγελματική του πορεία. Σήμερα με την ιδιότητα του λέκτορα στο πανεπιστήμιο Αιγαίου, ο συγγραφέας συγκεντρώνει την επί πολλού εμπειρία και επιστημονική γνώση του και μας καταθέτει ένα βιβλίο που όπως σημειώνει η κ. Γκίβαλου που το προλογίζει «...έρχεται να καλύψει ένα κενό στο χώρο της διδασκαλίας της λογοτεχνίας...παρέχοντας ουσιαστικές προτάσεις για την προώθηση της φιλιαναγνωσίας...».

Τι βιβλίο διαρθρώνεται σε τέσσερα μέρη και ένδεκα κεφάλαια. Στο πρώτο μέρος γίνεται αναφορά στο βιβλίο σε σχέση με τη σύγχρονη διαδικτυακή πραγματικότητα και παρουσιάζεται η γενική εικόνα του παιδικού βιβλίου.

Στο δεύτερο μέρος, περιέχει τρία σχέδια φιλιαναγνωσίας, ήτοι α) την «οικο-ανάγνωση και Ανάγνωση» που στηρίζεται στη συλλογιστική των φυσικών οικοσυστημάτων και στη δημιουργία μιας νέας στάσης που κινείται από τη γνώση προς την αισθητική συγκίνηση, β) την «Γεω-ανάγνωση και Ανάγνωση», η οποία βασίζεται σε ένα επικοινωνιακό πλαίσιο μεταξύ μαθητή και μιας άγνωστης στον ίδιο περιοχή, γ) την «κοσμο-ανάγνωση και Ανάγνωση», η οποία εξετάζει την αναγκαιότητα του βιβλίου ως μέσο στο σύγχρονο πολυπολιτισμικό σχολείο.

Στο τρίτο μέρος και στα δυο κεφάλαιά του επιχειρείται η προσέγγιση δυο βιβλίων μέσα από συγκεκριμένες δραστηριότητες, αλλά και κατατίθενται μια σειρά από δραστηριότητες οι οποίες έχουν εφαρμοσθεί σε διάφορα σχολεία.

Στο τέταρτο και τελευταίο μέρος στους πλέον σημαντικούς πόλους της αγωγής όπως το σχολείο και οι βιβλιοθήκες. Ο συγγραφέας προκειμένου να ενημερώσει όσο γίνεται καλύτερα τον αναγνώστη του βιβλίου του, καταθέτει και έναν ικανοποιητικό αριθμό διαγραμμάτων.

Η χρησιμότητα του βιβλίου τόσο για τους εκπαιδευτικούς, φοιτητές παιδαγωγικών τμημάτων αλλά και για τους γονείς, αποδεικνύεται εκτός από το θεωρητικό μέρος που πρέπει να γνωρίζει κάθε ενδιαφερόμενος και από τις προτάσεις/δραστηριότητες όπως π.χ. «η συγγραφή μιας ιστορίας», «τα μαγικά μονοπάτια», τα «μουσειοβιβλία» κ.α.